

Editorial

Estratègia Catalana de Conservació de Flora (ECCF 2014-2020)

El propassat 12 de juny, una delegació de la ICHN encapçalada pel seu president, va lliurar a la Direcció General de Medi Natural del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural (DAAM) de la Generalitat de Catalunya el document «Estratègia Catalana de Conservació de la Flora» (ECCF). Aquest text és fruit de la col·laboració de prop de 70 participants, coordinats per Cèsar Blanché, catedràtic de la Facultat de Farmàcia de la Universitat de Barcelona, i dinamitzats per Albert Palou, de la Universitat de Vic. Junt amb ells, el grup promotor i redactor de l'estratègia inclou botànics d'altres universitats (de Barcelona, de l'Autònoma de Barcelona, de Girona i de Lleida), del CSIC, dels jardins botànics catalans, de delegacions de la ICHN, així com professionals i tècnics del propi DAAM, de la Diputació de Barcelona o d'altres unitats de l'administració.

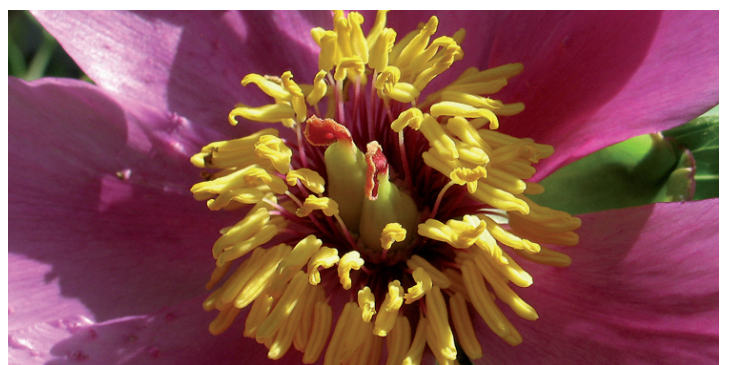
El document actual de l'ECCF (esborrany final), de 217 pàgines, i també els annexos corresponents i altres documents complementaris, es poden consultar a la [web de la ICHN](#). Tant l'organització dels treballs com el document final, segueixen les pautes dreçades per les estratègies de conservació de la flora genèriques que ja existeixen, tant a l'àmbit europeu com mundial. Igual com aquestes, adopta l'horitzó temporal de 2014 a 2020.

A banda dels aspectes de plantejament general, s'hi contemplen cinc àmbits temàtics: 1. Comprendre i documentar la diversitat de la

flora catalana; 2. Conservar la diversitat de la flora catalana; 3. Garantir l'ús sostenible de la diversitat que ofereix la diversitat de flora a Catalunya; 4. Promoure l'educació i la conscienciació sobre diversitat de la flora; 5. Construir la capacitat per a conservar la diversitat de la flora. A cadascun d'aquests àmbits es proposen programes i accions concretes, en nombre de 60, temporalitzats i avaluats.

És destacable que, al costat de força accions que es proposen de nou (com ara la redacció de plans de conservació d'espècies en risc, o l'execució d'estudis específics de conservació), la resta corresponen a activitats que ja es van duent a terme, però que cal millorar, actualitzar, accelerar o dotar de recursos. Per això, el principal punt fort de l'ECCF és la proposta d'una correcta planificació, coordinació i execució de totes aquestes accions en els propers anys i disciplina en el compliment dels objectius. Dins d'aquesta proposta, s'hi inclou la creació d'un Observatori per a la Conservació de la Flora de Catalunya amb una àmplia participació de tots els agents interessats i compromesos en la conservació de la flora catalana.

L'ECCF 2014-2020 es presentarà públicament en un acte que tindrà lloc després de l'estiu. ■

Cursos naturalistes

Fauna herpetològica de Catalunya

Pelophylax kl. grafi

Detall de dents vomerianes.
(Fotos: Daniel Fernández)

El 26 i 27 d'abril, Joan Maluquer i Josep Melero, membres de la Societat Catalana d'Herpetologia, van impartir un curs sobre la fauna herpetològica de Catalunya, a Can Jordà (Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa). Les sessions teòriques es van realitzar dissabte: amfibis, al matí, i rèptils a la tarda. El treball de camp es va desenvolupar el vespre de dissabte amb una sortida nocturna, i diumenge fins a mitja tarda.

La nit de dissabte va ploure amb moderació, fet que va incrementar l'activitat dels amfibis i va permetre gaudir d'una bona llista d'espècies observades. Amb els rèptils no va haver-hi tanta sort per raons climatològiques, atès que diumenge va despuntar força tapat i amb temperatures baixes. Afortunadament a mig matí van començar a obrir-se clarianes i va pujar la temperatura.

Entre els caudats (abans anomenats urodels) vam observar: tritó verd (*Triturus marmoratus*), tritó palmat (*Lissotriton helveticus*) —adults i juvenils— i salamandra (*Salamandra salamandra*). D'anurs (granotes i gripaus): vam veure tòtil comú (*Alytes obstetricans*) en totes les fases del seu cicle vital: larves, femelles que encara no havien fet la posta amb ous que es veien per transparència dins la panxa i mascles amb les postes entortolligades a les potes, granoteta

de punts (*Pelodytes punctatus*) —adults i moltíssimes larves—, granota pintada (*Discoglossus pictus*) amb les tres modalitats de coloració, ratllada, a taques i llisa, granota de Graf (*Pelophylax kl. grafi*) —primera cita per al Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa i tota la comarca, caracteritzada per la forma i distribució de les dents del cel del paladar i força grandària dels exemplars adults—, gripau comú (*Bufo spinosus* = *Bufo bufo*), reineta (*Hyla meridionalis*) en plena època de cria, amb cors de multitud d'exemplars i fins i tot un d'ells parcialment blau per manca de pigment groc a la zona de les potes posteriors.

Reineta (*Hyla meridionalis*)

De rèptils es va veure la sargantana bruna (*Podarcis liolepis*), la sargantana cuallarga (*Psammotriton algirus*), sargantana roquera (*Podarcis muralis*) en còpula, amb el mascle que mossega la zona ventral de la femella mentre entortolliga la seva zona cloacal amb la d'ella, i postes sota grans blocs de pedra, i llangardaix ocel·lat (*Timon lepidus*) tant adults com juvenils.

En definitiva, gràcies a la bona acollida dispensada per Emili Bassols (biòleg del Parc) i un meravellós entorn natural, vam fruitir en valors herpetològics que ens vam permetre comprovar *in situ* les característiques distintives de les diverses espècies comentades en la part teòrica. ■

L'estudi dels lepidòpters de Catalunya

Durant els dies 21 i 22 de juliol estava previst realitzar aquest curs d'introducció a l'estudi dels lepidòpters de Catalunya, però el baix nombre d'inscrits va fer que calgués anul·lar-lo.

Tot i així, tant els organitzadors, com el professor i els pocs inscrits no van voler desapropiar l'oportunitat i durant el dissabte 21 de juliol es va organitzar una sortida de camp per la Segarra amb l'objectiu de reconèixer les principals espècies de lepidòpters i les tècniques d'estudi que habitualment s'utilitzen.

Es van reconèixer les principals famílies de ropalòcers i algunes de les espècies més comunes durant la sortida que es va fer per la zona de Vallferosa, un indret d'un paisatge espectacular. Durant la nit es van fer pràctiques d'instal·lació de trampes de llum a la vall del Riubregós, fet que va permetre identificar nombroses espècies d'heteròcers, adonar-se de la complexitat de l'estudi d'aquest nombrós grup i gaudir de l'observació d'espècies tan boniques com el borinot de les lleteres (*Hyles euphorbiae*). ■

Flora acuática española.
Cirujano, S., Meco, A.,
García-Murillo, P. & Chirino, M. 2014. Real Jardín Botánico, CSIC, Madrid.
320 pp. ISBN: 978-84-616-8681-0.

Mol·luscs marins del litoral de la Plana: aprendre a censar la biodiversitat

Durant el cap de setmana del 17 i 18 de maig, va tenir lloc el curs «Mol·luscs marins del litoral de la Plana: aprendre a censar la biodiversitat», organitzat per la ICHN en col·laboració amb l'associació Ateneu de Natura (ADN). El va impartir Enric Forner i Valls, malacòleg de l'ADN. La part teòrica i la pràctica de laboratori (la classificació de les espècies a què corresponen cada una de les conquilles recol·lectades) es va fer a les instal·lacions del Planetari, cedides per l'Ajuntament de la ciutat, que estan just al davant de la platja del Pinar de Castelló de la

Plana, ran d'aigua. La part pràctica de camp, recerca de les conquilles, es va efectuar en diverses zones del litoral de la Plana: la platja de les Goles del Millars, a Almassora; les platges del Pinar i del Gurugú, a Castelló de la Plana; i la platja del Barranc de Bellver, a Orpesa.

Les mostres es van arreplegar segons una metodologia homogènia i amb un temps cronometrat per a cada investigador, durant el qual havia de recollir un exemplar o fragment classificable de totes les espècies diferents que es trobessin entre les conquilles de la platja estudiada. Amb aquesta tècnica de mostra, es pot arribar a estimar la biodiversitat de mol·luscs que viuen al litoral davant de la platja. Com que és econòmica de recursos, i alhora tant fàcil d'aplicar i respectuosa amb el medi natural, ja que no s'afecten els éssers vius, si es generalitzés, permetria fer comparances de la riquesa específica de les diverses zones del litoral amb un esforç raonable.

La bona sintonia entre les institucions i el grau de satisfacció entre el alumnat, fa desitjable continuar la col·laboració entre la ICHN i l'ADN. ■

Tècniques d'estudi de vertebrats al camp

El cap de setmana del 31 de maig al 2 de juny, es va realitzar, al Solsonès, el curs «Tècniques d'estudi de vertebrats al camp», en el marc del programa dels cursos naturalistes de la Institució Catalana d'Història Natural.

Des de divendres a la nit i fins diumenge, una desena de participants van poder conèixer diferents tècniques i mètodes d'observació, control i captura d'espècies així com de sistemes de presa de dades i programes d'emmagatzematge de dades (tauletes, SIG). Des de la instal·lació de xarxes i arpes per capturar ratpenats, a la instal·lació de càmeres de trampeig fotogràfic, a fer enfocament nocturn, a fer censos visuals amb binocles i telescopis terrestres de grans rapinyaires i mamífers, a utilitzar tramps Sherman de captura de petits mamífers, xarxes i reclams per l'anellatge d'ocells i mètodes de prospecció d'amfibis i rèptils i de rastres.

Durant els dos dies, es van capturar i observar quasi 100 espècies de diferents grups taxonòmics. En concret: 4 amfibis, 2 rèptils, 25 mamífers (amb 10 espècies de ratpenats) i més de 60 ocells diferents. Vam trobar des de cérvols a musaranyes, des de ratpenats de ferradura petits a ratpenats orelluts i des de tòtils amb els ous a nius d'aufrany i d'òliba.

Creiem que va ser profitós i varen aprendre noves tècniques, trucs i problemàtiques que cal tenir en compte si es vol treballar amb fauna salvatge, a més de gaudir de ben a prop d'espècies molt difícils d'observar en la natura tan sols caminant. Creiem doncs que va suposar un bon aprofitament del curs per part dels alumnes assistents.

Cal agrair l'interès dels participants, tot i dedicar moltes hores i fins molt tard a la nit a perseguir espècies i, especialment, l'ajuda de Fermí Sort en la captura dels micromamífers i del ratpenats, de Sergi Sales com a anellador, als pares del Santuari del Miracle i a Josep Germain. ■

IV Jornades Internacionals del Teix: Gestió, conservació i cultura de les teixedes en els sistemes forestals mediterranis. Paratge Natural d'interès Nacional de Poblet, 23-25 d'octubre de 2014.

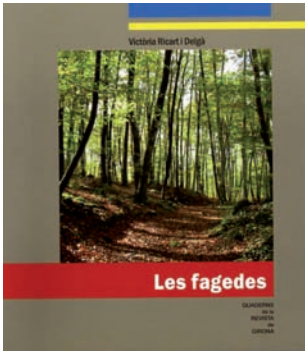
Per a més informació i inscripcions, consulteu [aquesta adreça](http://www.taxus.cat/jornades2014).

Itineraris botànics per les terres de Lleida. Pagés Editors, juny 2014. 280 p. ISBN: 978-84-9975-490-1.

Sessions científiques

Sessió Conjunta ICHN-SCB - Margalef i la Biodiversitat

Les Fagedes. VICTÒRIA RICARD I DELGÀ. Quaderns de la revista de Girona, núm. 168. Girona, Diputació de Girona, 2013. 96 p. ISBN 978-84-15808-06-0.

El dijous 18 de juny, va tenir lloc, a la seu de l'IEC, la jornada «Margalef i la Biodiversitat», coorganitzada per la Institució Catalana d'Història Natural i la Societat Catalana de Biologia, amb la col·laboració de la Universitat de Barcelona i l'Institut d'Estudis Catalans. La jornada s'emmarcà dins del cicle de sessions commemoratives del desè aniversari de la mort de Ramon Margalef.

L'acte va incloure dues conferències: «Informació i biodiversitat en l'ecologia de Margalef», a càrrec de Jordi Flos, i «Informació i biodiversitat després de Margalef», a càrrec de Salvador Pueyo. La primera va fer una revisió cronològica del pensament de Margalef al voltant de la biodiversitat i de les seves ramificacions funcionals, espaciotemporals i termodinàmiques (amb conceptes clàssics desenvolupats pel mestre com l'entropia i la informació), mentre que la segona ens va introduir en les noves fronteres d'aquesta branca de l'Ecologia.

L'acte va comptar també amb la participació de la Dra. Durfort, representant de la Secció de Ciències Biològiques de l'IEC i d'una fila zero de deixebles directes del mestre, com ara Enric Ballesteros, Jordi Catalan, Marta Estrada, Narcís Prat, Joandomènec Ros i Mikel Zavala. Tots ells van participar en un animat torn de paraules al voltant de la figura de Margalef i de la seva contribució al coneixement de la biodiversitat, la seva estructura i el seu paper en el funcionament dels sistemes naturals. ■

Assemblea general de socis

Assemblea General i nomenament de Lluís Paluzie com a Soci d'Honor

El 25 de juny passat va tenir lloc l'Assemblea General anual de la Institució Catalana d'Història Natural. L'assemblea començà amb el nomenament com a Soci d'Honor de Lluís Paluzie Mir en reconeixement de la seva llarga trajectòria en favor de la conservació de la natura de Catalunya.

Josep Germain i Joandomènec Ros van glossar la figura de Lluís Paluzie tot recordant que va ser el primer cap del Servei de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona (1974-1983) i que actualment és membre del Consell de Protecció de la Natura, òrgan del qual ha estat president durant disset anys.

També es va destacar la implicació de Lluís Paluzie en la conservació dels valors naturals i del paisatge de la Garrotxa, ja que des del 1983 forma part de la Junta de Protecció del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa i ja en el 1977 va presentar en la Campanya per a la Salvaguarda del Patrimoni Natural del Congrés de Cultura Catalana la proposta de declaració de l'Alta Garrotxa com a parc natural.

A continuació, el secretari de la Institució va presentar la memòria anual d'activitats i la tesorera un resum de la situació econòmica de l'entitat. Tot seguit es va fer la votació per renovar els càrrecs del Consell Directiu, essent els escollits:

Presidència: Joan Pino Vilalta
Tresoreria: Roser Campeny Valls
Vocals: Eulàlia Comas Lamarca
Juli Pujade Vilar
Delfí Sanuy Castells
Ferran Sayol Altarriba.

En el torn obert de paraules es va aprofitar l'oportunitat per recordar els instruments que la Llei del patrimoni cultural català ofereix per a la protecció de determinats components del patrimoni natural, ja sigui dels jaciments paleontològics o dels entorns de protecció de determinats béns culturals d'interès. ■

Flora vascolare della Valle d'Aosta. Repertorio commentato e stato delle conoscenze. MAURIZIO BOVIO. 667 p. Société de la Flore Valdôtaine, 2014. ISBN: 978-88-909-4664-6.

Delegació del Bages

Sortides naturalistes guiades

Reserva africana de Sigéan, el Museu de la Prehistòria de Talteüll, les gorges de Galamús i els orgues de l'Illa de Tet. Els dies 10 i 11 de maig vam ser a la Catalunya nord i més enllà, per gaudir d'alguns dels seus atractius de natura més rellevants. Heus aquí quatre pinzellades del viatge.

Impala (*Aepyceros melampus*)

La Reserva de Fauna Africana de Sigéan és un parc de 300 Has on campen en condicions de semilibertat uns 3.800 animals, mamífers —lleons, girafes, zebres, rinoceronts, elefants, búfals, nyus, antílops, ximpanzès, suricates...—, rèptils —cocodrils, serps...— i aus —flamencs, estruços, pelicans, grues...— de la llegendària fauna africana, aquella que difícilment es pot veure fora dels documentals. Sigéan reproduceix i condensa un parc natural de les sabanes del cor d'Àfrica. A més hi ha animals d'altres parts del món, com óssos del Tibet, guacamais o caimans d'Amèrica o bé muflons europeus. L'àrea és una zona baixa mediterrània, plena de tamaris, amb un estany. La visita, un safari fotogràfic amb totes les garanties d'èxit, es fa en part en vehicle i en part a peu. Les explicacions completes de la guia local, la tria de l'hora de l'avituallament i la major alçada de l'autobús van fer la visita col·lectiva especialment rendible.

El Museu de Talteüll-Centre Europeu de la Prehistòria es va crear arran de la descoberta a la cova de l'Aragó del crani conegut com l'Home de Talteüll, datat de -450.000 anys i classificat d'*Homo erectus*. Aquesta troballa és un punt de llum a la llarguíssima prehistòria de la colonització d'Europa pels humans. El museu interpreta les troballes i recrea la vida a la cova de l'Aragó centenars de milers d'anys enrere. A la vegada, el Museu de Talteüll ha esdevingut un centre investigador i promotor de paleontologia i antropologia.

Les Corberes s'interposen al riu Aglí. Però un riu no es rendeix, menys encara un riu jove i alegre prop de la naixença. Amb perseverància, l'Aglí ha tallat a la roca calcària les **gorges de Galamús**, estretes i profundes, per entrar a Catalunya nord. L'aigua corre impetuosa pel fons de l'engorjat, mentre que una carretereta d'esglai, oberta amb explosius, la ressegueix per dalt i n'ofereix

les millors vistes. L'ermita de Sant Antoni de Galamús s'aixopluga en una balma a mig vessant, a resguard del vent canalitzat, en un lloc impossible. Les gorges de Galamús vénen a ser l'equivalent del nord al pas de Mont-Rebei obert per la Noguera Ribagorçana al Montsec, més conegut pels catalans del sud.

Els **orgues d'Illa de Tet** són una àrea aixaragallada amb solcs que delimiten formes columnars o xemeneies, conegudes localment com orgues. El lloc és absolutament bell per pura estètica i perquè exemplifica el modelat dels sediments tous per l'erosió. Els orgues s'han format i mantingut perquè porten o portaven un barret de roca més compacta, d'aquí que s'anomenin també *dames coiffées*. Els orgues d'Illa de Tet estan esculpits en sediments clars dipositats pel mar durant el Miocè, fa uns 10 milions d'anys. Amb les variacions pròpies de la natura, el model erosiu que el paratge geològic dels orgues d'Illa de Tet tipifica es repeteix a conques d'erosió d'arreu del món, especialment sota climes àrids, des de les Bardenas Reales de Navarra fins als deserts del *far west* americà.

En resum, va ser un cap de setmana de turisme naturalista dedicat als grans temes de la història de la vida i de la Terra —la gran fauna, el poblament d'Europa pels humans i la geologia capriciosa—, experimentats als llocs més adequats o més ben preparats.

Orgues d'Illa de Tet

Collegats, el Museu de les Papallones de Catalunya i els Salins de Gerri de la Sal (Pallars). Dissabte 14 de juny hi hagué l'excursió al Pallars amb tres raons de pes: una ruta per Collegats, el Museu de les Papallones de Catalunya i els salins de Gerri de la Sal.

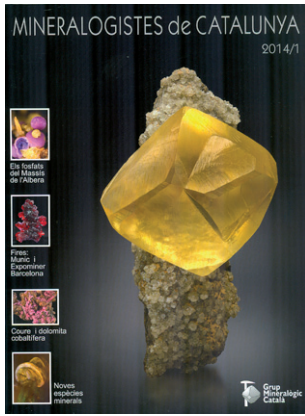
Entre els dos Pallars no hi ha un camí planer. Per baixar a la Pobla des de Gerri, el riu Noguera Pallaresa s'ha d'obrir el congost feréstec i tortuós de Collegats, on conflueixen a més els barrancs de l'Infern i de Sant Pere, un per cada costat. Durant el matí vam seguir una ruta clàssica a peu pel vessant oest de Collegats, des de la font de la Figuereta fins a l'àrea de Morreres. El camí s'enfila a Sant Pere de les Maleses, el monestir construït sota una balma que custodiava el pas de Collegats, segueix cap a la cova del Serpent

ORDEIX, M.; SOLÀ, C.; BARDINA, M.; CASAMITJANA, A.; MUNNÉ, A. (editors). 2014. *Els peixos dels rius i les zones humides de Catalunya. Qualitat biològica i connectivitat fluvial*. Agència Catalana de l'Aigua – Museu del Ter – Eumo editorial. Vic. 172 p.

Aus del Port. JUAN ANTONIO MUYAS BERCET. 390 p. Tortosa, 2014. Col·lecció del Grup de Recerca Científica Terres de l'Ebre 6, 2014. ISBN: 978-84-616-9115-9

Mineralogistes de Catalunya. 2014/1. Grup Minera- lògic Català. ISSN: 1132- 7022.

on conta la llegenda que vivia el monstre, i finalment baixa fins a la carretera uns quilò- metres al nord. La carretera antiga, a frec de la Noguera, permet contemplar l'Argenteria, la paret de travertí de formes semblants a la Pedrera d'Antoni Gaudí, fosca i molla a l'estiu, lluminosa d'argent quan s'omple de caramells de glaç els dies més freds de l'hivern.

Els voltors es refugien a les lleixes de les parets d'aquest vessant oest de Collegats, encarades al sol al matí. Mentre com formigues caminàvem sota el sol, els voltors s'enlairaven sense aparent esforç, planant i observant des del cel, dominadors del lloc.

El remodelat **Museu de les Papallones de Catalunya** aconsegueix plenament el propòsit de mostrar la diversitat d'espècies i d'estratègies vitals de les papallones i per extensió dels insectes, la classe d'animals de més èxit a la Terra, sense oblidar de ressaltar-ne la bellesa. La didàctica museística està realment molt bé, i guanya encara més si la visita és comentada per Alfons G. Dolsa o bé M. Teresa Albarran, els entomòlegs experts i entusiastes, creadors del museu. Així va ser durant la visita de la ICHN-Bages, que els agràim de debò.

L'exposició comença amb vitrines dedicades a l'anatomia dels insectes i a cadascun dels ordres principals. Després s'hi troba la col·lecció completa d'exemplars de totes les espècies de papallones diürnes o ropalòcers de Catalunya. Segueixen papallones nocturnes, papallones espectaculars del món, comportaments particulars i alguns insectes notables per la bellesa, l'anatomia, els seus costums o per constituir plagues recents a Catalunya. El museu dóna una visió completa, on totes les estratègies de les papallones s'il·lustren amb els millors exemples. Excel·lent.

A més, el museu compta amb una sala d'audiovisuals on es mostra una pel·lícula sobre la vida de les papallones. La sala s'aprofita per més funcions. Vam estar de sort aquell dia; d'una banda s'hi exposava la pell del darrer ós autòcton del Pirineu que fou caçat

a Àreu l'any 1948, i de l'altra la sala acollia una exposició temporal dedicada al naturalista Alfred R. Wallace, codescobridor amb Charles Darwin de l'evolució de les espècies, realitzada amb motiu del centenari de la seva mort.

Impensat al petit nucli de Pujalt, a sobre de Sort, el Museu de les Papallones justifica l'escapada al Pallars.

Una font d'aigua salada borbolla en una petita cavitat a la riba dreta de la Noguera i dóna peu a l'existència dels **salins de Gerri**. La sal prové dels sediments d'evaporites del Keuper (Triàsic), un origen comú amb el de les altres fonts salades explotades del Prepirineu —Cambrils d'Odèn, Peralta de la Sal o Vilanova de la Sal— i, més a prop, amb la font salada ja perduda de Morrerres. Es té constància de la font salada de Gerri des del segle IX, quan es va fundar el monestir de Santa Maria.

Els salins de Gerri de la Sal van funcionar des de temps immemorials fins l'any 1982, quan una crescuda de la Noguera Pallaresa les malmeté i ja no es tornaren a posar en explotació comercial. La font salada de Gerri està registrada amb el nom de mina Ofita. Actualment, el salins de Gerri, endreçats i en part restaurats, han quedat com a testimoni d'un paisatge i d'una manera de guanyar-se la vida lligada a la natura del lloc.

En demostració del procés, una de les eres de cristal·lització era plena d'aigua salada. L'anàlisi va donar un contingut d'uns 100 grams de sal per litre. Al seu interior pul·lulaven nombrosos individus del crustaci *Artemia salina*, capaç de viure en aigua d'una salinitat molt més alta que la del mar.

Podrà el sol de l'estiu evaporar l'aigua i depositar la sal a l'era, o bé la pluja la diluirà? El temps ho dirà.

A més dels cims més alts del Pirineu, al Pallars Sobirà hi ha altres motius de natura, alguns amb profundes arrels històriques. ■

Revista *Muntanya*, núm. 908. Any 138, juny de 2014. Centre Excursionista de Catalunya. 82 p. ISSN:0212-2111.

Recordant Pius Font i Quer

Durant el mes de maig es va realitzar, a Manresa, un programa d'activitats al voltant de la botànica, en commemoració del cinquantenari de la mort de l'il·lustre botànic Pius Font i Quer i del centenari del seu nomenament com a fill predilecte de la ciutat. Després de l'obertura formal en un acte protocol·lari a l'Ajuntament de Manresa (vegeu el **NOTÍCIES 113**), les activitats van prosseguir amb les 3 conferències següents, totes elles ben interessants i presentades amb cura per reconeguts professors universitaris de botànica:

«De Pius Font i Quer a l'avenir: evolució de l'etnobotànica a les terres catalanes», a càrrec de Joan Vallès.

«Les adaptacions ecològiques de les plantes del nostre entorn», a càrrec de Josep M. Ninot.

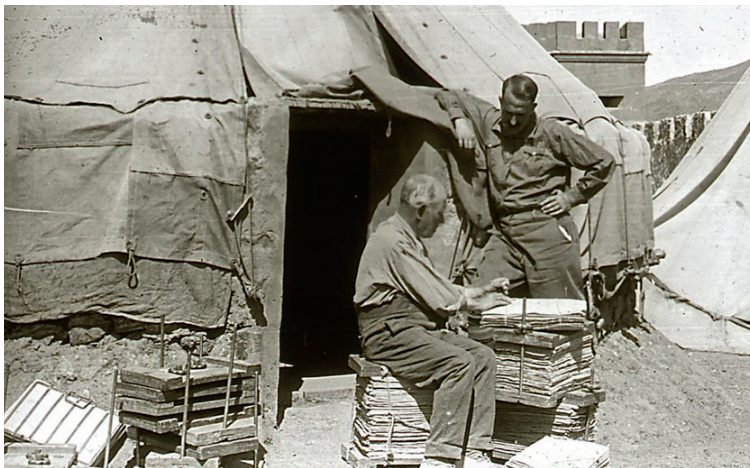
«Les plantes exòtiques, de novingudes a invasores», a càrrec de Ramon M. Masalles.

A la mateixa sala de la Plana de l'Om que acollí les conferències, es va poder visitar l'exposició «Recordant Pius Font i Quer», realitzada per l'ocasió, que repassa la biografia científica del Dr. Pius Font i Quer des de la seva tesi doctoral *Ensayo Fitotopogràfico de Bages*, la primera obra publicada de la qual es commemora el centenari, fins

al seu popular i darrer llibre *Plantas Medicinales*, la referència d'etnobotànica.

El dia 21 de maig, com a teloner de la conferència de Josep M. Ninot, es va passar el documental *Herbolarium*, realitzat per Antàrtida Produccions, que explica, en paral·lel, les històries de les trementinaires de la vall de Lavansa i del Dr. Pius Font i Quer, ambdues impulsades per l'estima a les plantes.

El programa comptà també amb 3 sortides de camp a l'entorn proper de Manresa dirigides per Florenci Vallès; la primera dedicada a la flora, la segona als arbres urbans i la tercera a la vegetació.

El programa Recordant Pius Font i Quer ha estat organitzat conjuntament per l'Ajuntament de Manresa, l'Institut de batxillerat Pius Font i Quer i la ICHN. ■

Al·legació contrària al circuit de motocròs del Canadell (Calders)

La delegació del Bages ha presentat una al·legació en contra de l'autorització d'un circuit de motocròs a la finca del Canadell, a l'altiplà de Calders (Bages), en terreny qualificat de sòl no urbanitzable d'interès agrícola. Poc es protegirà el sòl agrícola i la fauna de l'entorn si s'hi autoritza el motocròs! Aquest és un circuit construït al marge de la legalitat, que a temporades ha funcionat clandestinament i sobre el qual la ICHN-Bages s'havia manifestat ja en contra.

Grup de treball Societat Catalana de Fotògrafs de Natura

La natura d'Escòcia. Per les Hèbrides en bici

Segur que alguns de vosaltres heu anat a Escòcia, sigui pels penya-segats plens de nius d'ocells, sigui per la seva natura en general, sigui per veure Nessi al llac Ness.... o per la coincidència amb el procés de creació d'un nou estat a Europa. Però pocs haureu visitat les illes que ha recorregut en Tato Rosés.

Doncs bé, ell ho ha fet amb una particularitat afegida: va anar per aquestes illes amb la seva estimada bicicleta, pedalejant uns 800 km, i ens ho va mostrar al mig centenari d'assistents a la sessió número 37, el passat 7 de maig.

Durant la conferència ens explicà, de manera molt distreta i entretinguda, el plantejament, preparació i filosofia del viatge. Com és lògic, tota la conferència va estar il·lustrada amb una

selecció de les fotografies preses en plena ruta.

També ens van descriure detalladament les peripècies viscudes amb la bicicleta, molt divertides, ja que es tractava del primer viatge llarg que feia «amb la seva amiga» de dues rodes. Arran de cada dificultat anava indicant com l'havia resolt i la conclusió a què arribava de cara al viatge següent. La més clara fou la necessitat d'alleugerar l'equipatge i la més important, assegurar-se de la impermeabilitat de la tenda de campanya, aspecte fonamental en un lloc «de pluja diària».

Molt divertits foren els comentaris de la reduïda població local sobre el perquè d'anar en bici. Li sembla que

Albert Masó i Tato Rosés

Formes i textures de la natura

L'exposició Formes i textures de la natura es podrà visitar durant el mes de juliol a Manresa, al Centre Cultural i Biblioteca del Casino. Durant l'agost i el setembre es presentarà a la piscifactoria del Pont de Suert i, al novembre, amb motiu del Centenari de la Secció de Ciències Naturals, al Centre Excursionista de Terrassa.

L'exposició «Inspirats per la natura» es pot visitar al claustre de l'IEC, fins al 30 de juliol.

El llibre (catàleg 2013), està disponible, amb totes les fotos de l'exposició i més, impreses amb un sistema de multicromia especial que ha proporcionat un nivell de qualitat sorprenent. Els interessats podeu adquirir-lo a la botiga de l'IEC o bé demanar el catàleg de qual-sevol any escrivint a paco.membrives@gmail.com.

Butlletí de la Societat Catalana d'Herpetologia, 21.

no va convèncer ni un escocès però, malgrat aquesta incomprensió, tothom li mostrà una gran hospitalitat. Així mateix, aprengué la inutilitat de tancar la bici amb cadenat, ja que mai ningú se la podria endur, més que res perquè no hi havia mai ningú als llocs on acampava... ni tampoc a molts km a la rodona.

El que més el sorprengué foren els impressionants paisatges, tant litorals com interiors. Val a dir que aconseguí captar la seva bellesa amb nombroses imatges, i també cal remarcar la didàctica de les explicacions i l'amena que fou tota la conferència. Per tot

plegat, els assistents van gaudir força de la sessió.

Tato és autor de dos llibres. El primer (*Retratar el mundo*, Ed. Omega) és de fa temps, però just enguany n'acaba de publicar un altre que ja ha exhaurit les dues edicions: *Un paseo por la vida* (autoeditat), que tal vegada es torni a reeditar. En tot cas, esperem que en el futur comparteixi el recorregut d'altres viatges que ha fet en bici, com ara el d'Islàndia, Patagònia, el remot Tadjikistan...

Per a més informació sobre els seus viatges i els seus llibres, consulteu [aquesta adreça](#). ■

Fotografia extrema. En els límits de la Natura

Amb aquest títol, el 30 de juny passat, es va realitzar la 38ena sessió de la SCFN. En tractar-se de l'acte de cloenda de la temporada 2013-2014, volíem que fos especial i per això vam inaugurar l'exposició del concurs Montphoto i vam convidar a Enrique López-Tapia.

Després de la presentació de la trajectòria dels ponents per part d'Albert Masó, Paco Membrives exposà els nous reptes que es plantegen al concurs ara que compleix 18 anys. Explicà l'origen i evolució, i com s'ha anat adaptant als canvis tecnològics: sistema digital, internet, etc., així com les perspectives de futur.

La intervenció de López-Tapia va començar amb un parell d'audiovisuals: de l'Antàrtida i de Madagascar. A continuació, explicà la seva filosofia fotogràfica, que abasta camps tan diversos com l'antropològic, l'arquitectònic, el paisatgista... En el de la natura, destaca la preferència per captar l'animal en el seu entorn, mostrant el medi on viu.

Així mateix, s'ha especialitzat en captar ambients extrems. Aquesta aproximació als límits de la natura quedà reflectit amb les imatges de l'Himàlaia, Namib, Karakorum, Ladakh i diverses zones selvàtiques, moltes de les quals foren captades amb el cel ennuvolat, mal temps o de nit, i la composició es notava sempre molt treballada. En definitiva, tot plegat va ser un regal per a la vista del centenar d'assistents que omplien la sala de gom a gom, com feia molt temps que no passava. ■

Suricata al desert del Namib (Foto: E. López-Tapia)

Societats adherides

Societat Catalana d'Herpetologia

Recentment s'ha publicat el número 21 del *Butlletí de la Societat Catalana d'Herpetologia*, el qual inclou disset articles de considerable interès.

Destaquen articles com «Estudi per a la conservació de la biodiversitat d'amfibis a les basses urbanes i periurbanes de Girona» centrat en l'estudi de 10 basses urbanes de

Girona amb l'objectiu d'elaborar un inventari de les espècies que s'hi troben (11 en total) i proposar protocols de gestió d'aquests punts d'aigua, «Efectes d'un incendi forestal sobre la població de *Salamandra salamandra* (Linnaeus, 1758) al bosc de l'Amigó (Badalona, Catalunya)» i «Patrons de coloració de *Salamandra salamandra* (Linnaeus, 1758) a Catalunya i a Europa». ■

Defensa del patrimoni natural

Declaració a favor del patrimoni natural de Catalunya

Les entitats convocants de la jornada sobre el patrimoni natural que va tenir lloc el 29 de març passat, van reunir-se novament el mes de maig per valorar com avançava el procés i elaborar un pla de treball pels propers mesos, el qual s'ha centrat en els punts següents:

- Mantenir oberta l'adhesió a la Declaració, per seguir sumant suports, i alhora mantenir el **bloc** com a centre d'informació útil per a les persones i entitats adherides.
- Reforçar el contacte amb els mitjans de comunicació, per donar més ressò al contingut de la Declaració. En aquest

(Continua)

sentit cal destacar l'entrevista publicada al diari *Ara* i l'article que s'ha publicat a *La Vanguardia*.

- Fer una publicació divulgativa dels continguts de la Jornada i de la Declaració, per facilitar-ne la difusió.
- Promoure la incidència política i institucional de la Declaració, lliurant-la als màxims responsables polítics. En aquest sentit, ja s'ha fet una compareixença de

les entitats convocants davant el Grup de Territori i Sostenibilitat del Parlament de Catalunya i es lliurà personalment la Declaració al president de la Generalitat de Catalunya.

- Algunes entitats convocants s'han ofert per elaborar un mapa dels conflictes ambientals més rellevants de Catalunya, motiu pel qual demanen la col·laboració de les organitzacions i persones adherides per tal de dur a terme aquesta proposta. ■

El Bulli: deconstruint el cap de Creus?

El passat 20 de juny va tenir lloc el debat «El Bulli: deconstruint el cap de Creus?», organitzat per DEPANA i amb el suport de la ICHN i l'IAEDEN. Hi van intervenir com a ponents: Eduard de Ribot, advocat; Lluís Toldrà, advocat; Itziar González, arquitecta; Mikel Zabala, biòleg; i Josep Maria Mallarach, consultor ambiental.

En cap moment es va qüestionar el projecte però sí que es va afirmar amb rotunditat que el lloc on es pretén situar El Bulli Foundation no és l'adequat i que la llei que es pretén aprovar des del Parlament de Catalunya per permetre-ho va contra un principi tan fonamental com és el de la igualtat dels ciutadans davant la llei.

L'establiment d'El Bulli Foundation a la cala Montjoi requerirà canviar l'actual normativa urbanística, territorial i de protecció del cap de Creus, de manera que un projecte particular amb suposats beneficis econòmics estarà per sobre de la normativa que protegeix aquest indret. Mentre d'una banda els interessos de la protecció del cap de Creus van aconsellar l'enderrocament del Club

Mediterranée i la restauració de l'espai afectat, ara es vol permetre retallar un nou sector d'aquest espai natural protegit.

Darrerament, massa sovint, van apareixent propostes que sembla que tenen com a única finalitat convertir els espais naturals protegits en parcs temàtics i que per fer-ho han d'anar enderrocant progressivament un patrimoni de lleis força sensates que vetllaven principalment per l'interès comú.

És evident que entre tots els possibles llocs on podria anar El Bulli Foundation, la cala Montjoi és l'únic on no hi té cabuda. Una persona amb la influència del Ferran Adrià pot fer allò que vulgui on vulgui, però s'hauria de plantejar si fer aquest projecte a la cala Montjoi, anant contra la legislació vigent i requerint canvis legislatius a mida, és allò que correspon a una persona que ha demostrat tantes capacitats en altres aspectes. Entre els assistents al debat no hi va faltar qui li va suggerir llocs alternatius: Roses, Cadaqués, Figueres i, fins i tot, l'Hospitalet del Llobregat, on hi ha prou espai disponible buit. ■

Una tala amenaça la població de *Cypripedium calceolus* del Catllaràs.

L'Agrupació Micològica del Berguedà ha alertat del perill que una tala forestal afecti la població més coneguda i visitada de Catalunya de l'orquídia Sabatetes de la Mare de Déu (*Cypripedium calceolus*), la de la serra del Catllaràs (Berguedà).

Aquesta orquídia es troba protegida per la normativa catalana, espanyola i europea. Prop seu s'hi troba una altra espècie també molt popular i protegida: la flor de neu (*Leontopodium alpinum*). *Cypripedium calceolus* està considerada com «En perill d'extinció» al Catàleg de flora amenaçada de Catalunya, mentre que *Leontopodium alpinum* hi consta com a «Vulnerable», de ma-

nera que no només n'està prohibida la seva recol·lecció sinó que la mateixa normativa de protecció prohibeix alterar-ne l'hàbitat.

A la zona on es troben aquestes espècies, la forest pública CUP número 10, propietat de l'Ajuntament de la Pobla de Lillet, s'hi han marcat tot un seguit de pins per tallar-los, motiu pel qual l'esmentada entitat ha informat tant al consistori poblà com al departament de la Generalitat competent perquè garanteixin la protecció d'aquestes dues espècies amenaçades de la flora catalana.

El mateix Departament responsable d'autoritzar les explotacions forestals és el que té l'obligació de redactar

i aplicar el pla de recuperació de *Cypripedium calceolus* i el pla de conservació de *Leontopodium alpinum*, cosa que no ha fet malgrat haver-se sobrepassat amb escreix els terminis previstos. ■

II Jornades Micològiques al Pallars Sobirà

Els dies 26, 27, i 28 de setembre se celebraran, a Sort, les II Jornades Micològiques al Pallars Sobirà.

Les jornades estan organitzades per la Societat Catalana de Micologia amb el suport del Consell del Parc Natural de l'Alt Pirineu i estan obertes a tots els socis de la SCM.

Es recolliran espècimens per el seu estudi, de diferents hàbitats, com pinedes, avetoses o rouredes. La zona comprèn des del poble de Sil fins a Gerri de la Sal.

Per a més informació i inscripcions, adreceu-vos a: Societat Catalana de Micologia (scm@micocat.org).

3r Curs de flora alpina al refugi d'Ulldeter (Ripollès), del 7 a l'11 juliol 2014

Un curs per a estudiar, *in situ*, i conèixer les plantes i els hàbitats principals de l'alta muntanya, dedicat a l'estudi diferencial de les plantes des de l'estatge montà a l'alpí, a càrrec de Josep Nuet Badia, de l'Equip de Recerca Botànica Ramon Pujol i Alsina (CEC) i de la Institució Catalana d'Història Natural.

Organització: Escola de Muntanya del Centre Excursionista de Catalunya amb la col·laboració de l'Equip de Recerca Botànica Ramon Pujol i Alsina (CEC).

Per a més informació i inscripcions, adreceu-vos al **Centre Excursionista de Catalunya** (c. Paradís, 10; Barcelona); tel.: 933 152 311.

Projecte Life+ LimnoPirineus

La Comissió Europea ha fet públic recentment que el projecte LIFE+ LimnoPirineus, destinat a la recuperació d'hàbitats i espècies aquàtiques de l'alta muntanya dels Pirineus, serà un dels projectes finançats en el marc del programa LIFE+ Nature 2013. El projecte preveu una inversió de 2,6 milions d'euros, el 55 % del cost finançat per la Unió Europea, i es durà a terme entre el 2014 i el 2019.

L'objectiu principal del projecte és la millora de l'estat de conservació d'hàbitats com les mollereres, les fonts carbonatades i els rius i estanys d'alta muntanya dels Pirineus. Les espècies objectiu inclouen la planta aquàtica *Luronium natans*, alguns amfibis com la granota roja (*Rana temporaria*), el tòtil (*Alytes obstetricans*) i el trítol pirinenc (*Euproctus asper*), el cavilat (*Cottus gobio*), un peix endèmic dels Pirineus Centrals, i alguns mamífers que s'alimenten en el medi aquàtic com ara l'almesquera (*Galemys pyrenaicus*), la llúdriga (*Lutra lutra*), i dues espècies de ratpenats, el de ferradura petit (*Rhinolophus hipposideros*) i l'orellut alpí (*Plecotus macbullaris*). El projecte es realitzarà en tres espais de la xarxa Natura 2000 dels Pirineus: el Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici, el Parc Natural de l'Alt Pirineu i l'Estany de Vielha.

Les principals amenaces que afecten aquests hàbitats i espècies són la presència i proliferació d'espècies invasores de peixos, entre les que trobem diverses espècies de salmònids i un ciprínid, que tenen un impacte negatiu sobre les espècies autòctones. També els afecten negativament les modificacions hidrològiques del nivell freàtic ocasionades principalment per l'obra hidràulica, l'ex-

cés de pasturatge i la freqüentació turística en sectors propers a camins. Finalment, cal revertir el risc d'extinció en el cas d'espècies com el *Luronium natans* o el *Cottus gobio*, a causa de l'alt grau d'aïllament de les seves poblacions.

Les mesures de conservació que es realitzaran preveuen la realització d'estudis del grau de conservació d'espècies i d'hàbitats i la redacció de plans de gestió a llarg termini, la construcció de passarel·les i actuacions de protecció i la restauració d'hàbitats al seu estat natural. Això inclou l'eliminació d'espècies invasores i, en alguns casos, el reforçament poblacional d'espècies en risc. També s'adequaran espais de divulgació ambiental i es realitzaran campanyes de sensibilització ciutadana.

El Centre d'Estudis Avançats de Blanes, Agència Estatal del Consell Superior d'Investigacions Científiques, actua com a coordinador del projecte, i com a socis beneficiaris hi participen el Conselh General d'Aran, Forestal Catalana SA, el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural de la Generalitat de Catalunya, Sorelló Estudis al Medi Aquàtic S Li i la Universitat de Barcelona. La Diputació de Lleida actua com a cofinançador. Així mateix, el projecte compta amb el suport formal de la Institució Catalana d'Història Natural, l'Organismo Autónomo de Parques Nacionales, l'Institut per al Desenvolupament i la Promoció de l'Alt Pirineu i l'Aran (IDAPA), la Federació Catalana de Pesca Esportiva i Càsting, Endesa Generación S. A., l'Associació lo Pi Negre i la comunitat de propietaris d'Ison i Estallo. ■

V Trobada sobre invertebrats de zones humides

El propassat dissabte 24 de maig es va celebrar la 5a Trobada sobre invertebrats de zones humides, organitzada per l'Associació d'Amics del Museu de Ciències Naturals de Barcelona (AAMCNB), el Consorci per a la Protecció i Gestió dels Espais Naturals del Delta del Llobregat i l'Ajuntament del Prat de Llobregat.

Una vintena de persones van assistir a la Jornada, on es van presentar cinc interessants

comunicacions, entre les quals destacà «Els mol·luscs de les zones humides: resiliència natural, extinció o expansió», a càrrec de Cristian Ruiz Altaba, i en la qual l'autor va donar una visió molt interessant, i alhora inquietant, de la pèrdua de diversitat biològica que afecta els mol·luscs de les zones humides a nivell mundial, fet que contrasta amb la puixança o manteniment relatiu d'altres grups, com ara les aus, molt més visibles i valorades pel món científic i naturalista. El

(Continua)

ponent va apel·lar a una gestió amb visió integral dels ecosistemes i va cloure la seva intervenció interrogant-se sobre quina és la gestió que cal fer de les zones humides i quins objectius cal plantejar-se per parlar d'èxit o fracàs.

Josep Joaquim Pérez de Gregorio, coordinador de l'acte i conegut lepidopteròleg, va presentar dues ponències: la primera sobre un nou geomètrid (*Thera cupressata*), associat a les cupressàcies i citat únicament al nostre entorn més proper al País Basc i a Mallorca, el qual s'hauria expandit segurament via plantació de xiprers per funcions diverses (enjardinament de cementiris, tanques arbrades, etc.); i la segona sobre un noctuid (*Parescotia nisseni*) desconegut fins ara al sud de l'eix de la Tordera i que té la peculiaritat que les seves larves s'alimenten de bolets (però no se sap de quines espècies perquè no surt a la bibliografia!).

José A. Barrientos va presentar «Arañas del Llobregat. Primeros datos», ampliant el grau de coneixement de l'aracnofauna del Delta fins a 20 famílies, 60 gèneres i 68 espècies, a partir de vàries sortides de camp realitzades bàsicament per D. Fernández entre el 2011 i el 2013. A una pregunta del públic, José A. Barrientos considerà plausible que l'inventari complet de l'aracnofauna deltaica

assoleixi unes 150 espècies, quan a l'Iberian Spider Catalogue de 2014 només se citen 4 espècies.

Finalment, la ponència de Xavier Jeremías «Infeccions per atròpodes ixòdids», feta des d'una òptica de la dermatologia patològica i molt ben documentada, va posar una nota agredolça al final de la sessió, pels perills que sovint afrontem de forma poc conscient els naturalistes en el decurs dels nostres treballs de camp. A la tarda, alguns dels assistents van fer una sortida per les Reserves naturals del Delta del Llobregat, concretament a la zona de Carabiners-el Semàfor-La Magarola. ■

Guia pràctica per conèixer la natura de Catalunya

Després de l'exitosa aparició, l'any 2011, de la *Guia pràctica per conèixer la Natura de les terres de Lleida i d'Oscà*, la Institució de Ponent per a la Conservació i Estudi de la Natura (IPCENA), amb el suport i col·laboració de nombroses entitats d'estudi i defensa del medi natural i de naturalistes i científics adscrits a diferents organismes públiques i privats, ha assolit, per primera vegada, la publicació d'una *Guia pràctica per conèixer la natura de Catalunya*.

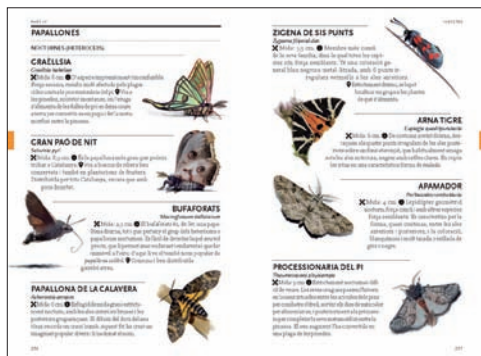
Fotografia cedida per l'IEC

El 2 de juny passat, al matí, es presentà la guia davant els mitjans de comunicació, a l'IEC, amb els autors, i Joandomènec Ros, president de l'IEC; i a la tarda, es feu la presentació pública, a La Pedrera. La presentació anà acompanyada de la conferència «Apassionats per la natura. L'estudi i la protecció de la natura a Catalunya», a càrrec de Josep Germain, coautor també de l'obra.

El contingut de la guia abasta tots els temes d'interès per conèixer i interpretar la natura i els paisatges de Catalunya, fent més èmfasi en els grups i temàtiques que desperten més interès (ocells, papallones, orquídies, qualitat dels rius, medi marí, arbres i arbusts, bolets més significatius, etc.), tot procurant cercar un equilibri entre el rigor científic i el contingut didàctic i necessàriament sintètic del text.

Pretén satisfer a la vegada tant la demanda de famílies amb escassos coneixements previs com de naturalistes o afeccionats més iniciats, però (com passa quasi sempre) amb llacunes més o menys importants en algunes de les branques de les Ciències Naturals.

Tal i com es destacà durant la presentació, una obra com aquesta sintetitza el contingut de fins a 15 guies convencionals, motiu pel qual evita haver d'endur-se al camp una càrrega tan feixuga, a més d'estalviar el cost econòmic i la dificultat de trobar les referències adients per part del gran públic, el principal destinatari d'aquesta guia. ■

GUIA PRÀCTICA PER CONÈIXER LA NATURA DE CATALUNYA

Guia pràctica per conèixer la Natura de Catalunya.

VÁZQUEZ, JOAN; MALUQUER, JOAN [coord.]. 2014. Lleida, IPCENA. 576 p.

Primera guia de camp catalana que tracta globalment tots els ambients i el medi físic i la biodiversitat del país. Elaborada per una trentena d'autors de textos i imatges, en la seva major part originals. Inclou informació profusament il·lustrada dels principals grups botànics, faunístics i micològics, així com també de geologia i medi físic en general (relleu, clima, etc.): 1570 il·lustracions en color. Inclou també 53 fitxes amb rutes o itineraris de gran valor natural i paisatgístic, en la seva majoria situats dins d'espais naturals protegits.

Vols rebre el NOTÍCIES més aviat, en color i amb enllaços als documents anunciats?

Contacta amb la Secretaria de la Institució (ichn@iec.cat) i demana la versió en format pdf!

Amb el suport de

Obra Social "la Caixa"

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori
i Sostenibilitat

fundada el 1899

ICHN
Institució Catalana
d'Història Natural

Filial de l'Institut d'Estudis Catalans

Redacció: ICHN
C. del Carme, 47
08001 Barcelona
Tel. 933 248 582
Fax 932 701 180
A/e: ichn@iec.cat
A/I: <http://ichn.iec.cat>

Imprimeix: IMPREMTA BADIA, SL
ISSN: 2339-5672
Maqueta: Albert Beltran
Dipòsit Legal: B.39829-1995

Recull de legislació

Aragó

LEY 3/2014, de 29 de mayo, por la que se modifica la Ley 15/2006, de 28 de diciembre, de **Montes** de Aragón. BOA número 112 de 11/06/2014.

Catalunya

DECRET 56/2014, de 22 d'abril, relatiu a l'homologació de mètodes de **captura en viu d'espècies cinègetiques depredadores** i d'espècies exòtiques invasores depredadores i l'acreditació de les persones que en són usuaris. DOGC número 6609 de 24 d'abril de 2014.

ORDRE AAM/147/2014, de 8 de maig, per la qual es modifiquen els annexos del Decret 176/2007, de 31 de juliol, regulador dels procediments de **compensació de danys i perjudicis** causats a l'agricultura i la ramaderia per espècies animals protegides de la fauna salvatge autòctona. DOGC número 6621 de 13 de maig de 2014.

RESOLUCIÓ AAM/1105/2014, de 9 de maig, per la qual es modifica la Resolució AAM/669/2014, de 21 de març, per la qual es fixen les espècies objecte d'aprofitament cinègetic, els **períodes hàbils de caça** i les vedes especials per a la temporada 2014-2015 en tot el territori de Catalunya. DOGC número 6628 de 22 de maig de 2014.

RESOLUCIÓ AAM/1131/2014, de 9 de maig, per la qual es modifica la Resolució AAM/413/2014, de 13 de febrer, per la qual es fixen les espècies pescables, els **períodes hàbils de pesca** i les aigües en què es pot dur a terme l'activitat de la pesca a les aigües continentals de Catalunya durant la temporada 2014. DOGC número 6630 de 26 de maig de 2014.

País Valencià

ORDE 8/2014, de 8 de maig, de la Conselleria d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient, per la qual es regula l'**ús d'herbicides per al control de la vegetació** en cunetes, talussos o vores de carreteres, camins, sendes i vies fèrries de la Comunitat Valenciana. DOCV número 7274 de 15 de maig de 2014.

ORDE 10/2014, de 26 de maig, de la Conselleria d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient, per la qual es modifiquen els annexos del Decret 213/2009, de 20 de novembre, del Consell, pel qual s'aproven mesures per al **control d'espècies exòtiques invasores** a la Comunitat Valenciana, i es regulen les condicions de tinença d'espècies animals exòtiques invasores. DOCV número 7292 de 10 de juny de 2014.

ORDE 11/2014, de 4 de juny, de la Conselleria d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient, per la qual s'aprova el **pla de control de les poblacions d'arruí** (*Ammotragus lervia*) a la Comunitat Valenciana. DOCV número 7294 de 12 de juny de 2014.

Agenda

Delegació del Bages

Sortides naturalistes guiades:

Dissabte, 12 de juliol amb la pujada a la Tosa d'Alp (Berguedà), al Parc Natural del Cadí-Moixeró.

Cal inscriure-s'hi a l'adreça ichnbages@gmail.com o bé al telèfon 933 248 582 de la Secretaria de la ICHN.

Grup de treball Oxygastra

Curs «*Les libèl·lules de Catalunya*», a cura de membres d'Oxygastra-GEOC.

Darrera sortida: dissabte 26 de juliol. «*Els odonats de muntanya*».

Cal inscripció prèvia a través de la Secretaria de la ICHN. Tel. 933 248 582 a/e: ichn@iec.cat.

Han col·laborat en la redacció d'aquest NOTÍCIES:

Lluís Álvarez, Jordi Badia, Cèsar Blanché, Teresa Buchaca, Pau Esteban, Enric Forner, Josep Germain, David Guixé, Joan Maluquer, Josep Melero, Abert Masó, Oriol Oms, Joan Pino i Florenci Vallès.